

Jaarbrief 2020

**WOONGEMEENSCHAP
DE WONNE ALMELO**

**Arendsboerweg 1, 7601 BA Almelo
www.dewonnealmelo.nl**

INHOUDSOPGAVE

blz. 3	In dankbaarheid blikken we terug...	De kerngroep
blz. 4	Jaaroverzicht 2020	Daniëlle Geleijns
blz. 8	Afstand en Nabijheid	Bep van Apeldoorn
blz. 10	Tussen de theekopjes en de theedoeken	Eveline
blz. 10	25 en 65 jaar	Ludger Schüling
blz. 11	Coronavirus en onze gemeenschap	Heileen Holman
blz. 12	De Wonne	Denise
blz. 13	Is vertrekken wel een feest?	Berno Spekschate
blz. 14	Vriendschap	Heileen Holman
blz. 15	Ik ben God zo dankbaar...	François
blz. 16	Een nieuwe levensfase	Daniëlle Geleijns
blz. 17	Elkaar op afstand nabij zijn	Daniëlle Geleijns
blz. 19	Een warm welkom	Karin
blz. 20	Giften en donateurs	Ludger Schüling
blz. 21	'Alawonne?'	Marleen
blz. 22	Gewoon.... van Sabrina	gevoeligkind.nl
blz. 23	Nachtgasten	Ludger Schüling
blz. 24	Financiële verantwoording 2019	Ludger Schüling
blz. 25	Toelichting op de cijfers	Ludger Schüling
blz. 26	Een huis vol mensen, wie hier waren/zijn in '20	Ludger Schüling
Blz. 27	De Wonne Almelo, iets voor jou?	Heileen Holman
Blz. 28	Jij daar in het donker	Stef Bos, zanger

WOONGEMEENSCHAP DE WONNE ALMELO

Arendsboerweg 1

7601 BA Almelo

(0546) 456436

info@dewonnealmelo.nl

www.dewonnealmelo.nl

Bankrekeningnr. NL 95 TRIO 0379 447 681

Kamer van Koophandel nr. 08106984

ANBI

IN DANKBAARHEID BLIKKEN WE TERUG....

Goede lezer,

In deze brief lees jij, leest u iets van het wel en wee van ons in het afgelopen jaar. Ook in ons huis speelden **'afstand'** en **'nabijheid'** een belangrijke rol. Deze twee aspecten lopen dan ook als rode draad door verschillende verhalen in deze Jaarbrief heen. Meer dan eens zijn ze heel persoonlijk getint.

Een grote verandering in de kerngroep was in 2020 het vertrek van ons kerngroepslid Berno. Hij is naar het Fraterhuis van 'de Fraters van Utrecht' in De Bilt verhuisd. In 2021 hopen we dat we één of twee nieuwe kerngroepsleden mogen begroeten. Dus... wie zich aangesproken voelt, is hartelijk welkom om eens - vrijblijvend - nader kennis te komen maken met onze Franciscaans-georiënteerde woongemeenschap in Almelo.

3

Via deze Jaarbrief wensen wij jullie van harte goede Kerstdagen en 'heil en zegen' in 2021:

Voor veel van onze lezers zullen deze Kerstdagen anders zijn dan andere jaren. Sommigen zullen alleen zijn, anderen met hun eigen gezin, vrienden of huisgenoten. Maar alles 'in beperkte mate'.

Laten we met Kerst, maar zéker ook daarna, ondanks de fysieke afstand, elkaar nabij zijn. De ene keer misschien door voor iemand een klus te doen, de andere keer door een kaartje, bericht, telefoontje of een bezoekje zonder knuffel en 'op anderhalve meter afstand'.

Zo kunnen we in deze soms kille tijden, verbonden blijven in het 'omzien naar elkaar'...

De kerngroep,

Ludger Schüling, Daniëlle Geleijns en Heileen Holman

JAAROVERZICHT 2020

Het jaar 2020 ligt bijna achter ons. Een jaar waarin het COVID-19 virus ons allemaal direct of indirect raakte. Al is het alleen maar door de maatregelen die

genomen zijn om deze pandemie in te dammen. De maatregelen die het meeste impact hebben, zijn - denk ik - toch het anderhalve meter afstand houden, geen handen meer schudden, het gebrek aan nabijheid van mensen die je lief zijn. Dat raakt ieder persoonlijk in zijn basisbehoefte aan menselijk con-

tact, nabijheid en aanraking. Dat geldt zowel voor jong als oud.

Het valt ons op dat sommige huisgenoten steeds vaker moeite hebben om alleen te gaan wonen. Om die reden is één huisgenoot nu bezig om een kleine 'woongemeenschap' te beginnen.

We zijn dankbaar dat het COVID-19 virus De Wonne tot nu toe aan onze deur voorbij gegaan is. Maar ook zonder dat heeft het invloed op het leven in en om De Wonne. Zo kwamen in maart veel activiteiten stil te liggen. Van eind maart tot en met mei hadden we geen open avondgebed. We hadden een aantal Biodanza-avonden gepland, die zijn afgelast. We moesten stoppen met ons eetproject 'De Eetkamer'. Omdat er anderhalve meter afstand gehouden moest worden zou er maar ruimte voor een paar mensen zijn. Eerst zijn we nog overgegaan op 'afhalen', maar de meesten kwamen juist voor het contact met anderen, het sámen eten. Per 15 juni zijn we daarom ook met de afhaalmaaltijden gestopt. De kans dat we nog weer beginnen als de dreiging van het virus voorbij is, is klein. Toen we 12 jaar geleden tot het besluit kwamen om dit te gaan doen, waren er nauwelijks of geen plekken waar 'dak- en thuisloze mensen' voor een maaltijd terecht kunnen. Dat is nu anders.

Ook het jaarlijkse uitje met vrijwilligers en bewoners kon helaas niet doorgaan. Hoewel we graag gastvrij zijn, moeten we nog steeds voorzichtig zijn met bezoek en is het niet goed om meerdere mensen samen te brengen.

Veel organisaties en instanties houden nu vooral via de digitale weg contact. Alle contacten met het Armoedepact en de Slingerbeurs waren online. Veel afspraken van huisgenoten met hulpverleners vonden eveneens online plaats. Ik vraag me daarbij wel af of een online afspraak even helpend als een fysieke afspraak is.

Ook kregen we met grote veranderingen in de Almelose hulpverlening te maken. Het maatschappelijk werk werd opgeheven, op 2 maart werden de Wijkteams gepresenteerd. Tot tweemaal toe hadden we een afspraak met Wijkteam De Riet en Hofkamp - waar De Wonne onder valt - dat enkelen van hen naar De Wonne zouden komen, maar beide afspraken gingen niet door.

Het afgelopen jaar zijn er zeker ook veel mooie dingen gebeurd, die ik hier wil noemen.

De cheque van € 3000,- die we eind vorig jaar van Riwald Recycling kregen, hebben we besteed aan nieuwe vloerbedekking. In januari heeft Ter Horst Woondecoratie deze in een week tijd op drie verdiepingen gelegd.

Op 1 februari vierden we het 20-jarig jubileum van Berno. Deze mijlpaal wilden we niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Het werd een gezellige dag die vooral in huiselijke kring gevierd is.

Begin februari gaf Marleen, die al vrijwilligster bij 'De Eetkamer' was, aan dat ze wilde kijken of het kerngroepslid zijn iets voor haar zou kunnen zijn. Ze heeft een paar weken in huis meegeleefd, maar heeft uiteindelijk besloten dat ze toch geen aspirant-kerngroepslid wilde worden. Ze blijft ons als vrijwilliger ondersteunen en neemt ons meerdere keren per week een aantal werkzaamheden uit handen. Daar zijn we blij mee!

Op 31 mei was het Pinksteren en vierden we de 80^e verjaardag van Berno. Ondanks dat we het maar met weinigen mochten vieren toonden velen hun betrokkenheid en werd het een mooie dag. Op 14 juni namen we met een tuinfeest alsnog afscheid van hem. Zijn bijdrage aan de huiselijke sfeer en zijn humor missen we. We hopen

Onze 80 jarige Berno

dat hij mag genieten van deze nieuwe levensfase en zich in Fraterhuis Sint Jozef (De Bilt) thuis mag voelen.

Ook namen we afscheid van François. In juli behaalde hij zijn bachelor Elektrotechniek. Hij verhuisde naar Enschede en vond een mooie baan in Deventer. Hij heeft vanaf 11 november 2011 in De Wonne gewoond. Het was mooi hem te zien ontwikkelen van jongen tot man. Nu ligt, na vele jaren, voor hem ook een 'vergunning tot verblijf' in het verschiet. We vinden het leuk dat hij nog af en toe komt logeren.

Op 12 juli vierden we de 65^e verjaardag en het 25-jarig Wonne-jubiläum van Ludger. Gelukkig waren de coronamaatregelen iets versoepeld, waardoor hier meer mensen deelgenoot van konden zijn. Het was een prachtig tuinfeest.

Feestelijke hapjes, gemaakt door vrijwilliger Jan

In augustus gingen Ludger en ik twee weken op vakantie naar de noordkust van Spanje. Een mooie combinatie van zee en bergen. Gelukkig waren we net op tijd terug. Een paar dagen later ging Spanje op oranje en hadden we in quarantaine gemoeten. Daarnaast heeft Ludger nog een week gewandeld in de bergen van Oostenrijk, en ben ik nog een paar dagen naar een mantra/ dansretraite van 'Dansklooster' geweest.

Vanwege de coronapandemie gingen Heileen en Berno niet naar hun geliefde plekje in Toscane. Zij vierden nu - zowel in het voorjaar, als in het najaar - vakantie in en vanuit Nijverdal. Ze sloten hun vakantie eind september af met vier dagen Gulpen, in Zuid-Limburg. Van beide hebben ze erg genoten.

Op 15 oktober mocht ik 50 jaar worden, en jawel, ik heb Sarah gezien! Ondanks COVID-19 heb ik het toch met dierbaren en Wonne-betrokkenen, verspreid over twee dagen, kunnen vieren. Alle kaarten, telefoontjes en berichtjes lieten blijken dat er aan me gedacht werd. Huisgenoten hadden een Sarah gemaakt, de boel versierd en cadeautjes en geld gegeven.

Dit jaar hebben we alleen in oktober een vergadering gehad met onze Raad van Advies (RvA). Nu Berno niet meer bij ons woont en we nog met drie

kerngroepsleden zijn, wordt de vraag naar versterking en hoe het voor ons te dragen blijft steeds nijpender. Met RvA-lid Herre Roorda hebben we gesproken over wat voor ons het meest belangrijk is bij het zoeken naar versterking. We kwamen tot de conclusie dat het christelijk geloof als gemeenschappelijke inspiratiebron belangrijk voor ons is. Daarom vragen we expliciet, dat een nieuw kerngroepslid het christelijk geloof ook als basis heeft. Binnenkort beginnen we een 'wervingscampagne'.

Het werven van nieuwe kerngroepsleden was ook één van de onderwerpen op de beide Wonnedagen in Nijverdal. Daar zijn dan vooral organisatorische en zakelijke onderwerpen aan de orde. In het najaar hebben we besloten om met intervisie te starten, om te beginnen doen we dat onder leiding van Gerdi Aanstoot, onze coach. Bij de coaching zijn verschillende thema's aan de orde geweest. Vaak gaan we daarna weer gemakkelijk over tot 'de orde van de dag' en beklijft het te weinig. Toch ervaren we deze bijeenkomsten met onze coach als zeer zinvol. Ze helpen ons om het samen vol te houden.

Gerdi, onze coach

Bijzonder om te vermelden is dat Obimex Almelo, een afbouwbedrijf, contact met ons heeft gezocht omdat ze iets wilden betekenen voor 'de arme kant van Almelo'. Meer hierover is elders in deze jaarbrief te lezen.

Tot onze verrassing was Sinterklaas ook dit jaar in de Wonne aanwezig. Onder het genot van warme chocolademelk, speculaas en pepernoten, hapjes en bingo werden alle cadeautjes uitgepakt. De dichtpiet was weer erg creatief geweest!

Nu maken we ons op voor Kerst. Op drie plaatsen in huis staat al een mooi opgetuigde kerstboom en in de wandelgangen wordt al zachtjes gesproken over wat we met Kerst gaan eten.... 's Middags is er een viering waar enkele mensen die naar het open avondgebed op dinsdagavond gewend zijn te komen, welkom zijn. We zien in vertrouwen uit naar het komende jaar, erop vertrouwend dat God ook dan ons nabij zal zijn.

AFSTAND EN NABIJHEID

Tien jaar geleden ben ik op grond van mijn ervaring in ‘kerk en samenleving’, gevraagd om zitting te nemen in de Raad van Advies (RvA) van De Wonne. Ik stemde hiermee in. Hierdoor belandde ik in een voor mij volstrekt onbekende wereld. Ik stond op dat moment **op afstand**. Zoals ook de RvA staat bestuurlijk gezien **op afstand** staat van het dagelijks gebeuren in De Wonne. Normaal vergadert de RvA tweemaal per jaar samen met de kerngroep. Dit jaar gooide het coronavirus roet in het eten en hebben wij alleen in het na-jaar samen vergaderd. In deze vergaderingen is aandacht voor allerlei zaken die binnen De Wonne spelen. Ook worden de achterliggende netwerken van de leden van de RvA geregeld aangesproken. Wat ik zag, hoorde en beleefde voelde als een warme deken. Wat ik zie is dat De Wonne bestaat uit een groep bevlogen mensen die proberen de beginselen Liefde, Trouw, Barmhartigheid, Gerechtigheid en Verzoening - die samen het richtsnoer van de **nabijheid** vormen - in praktijk brengen.

Afstand

Ezra, lid van het Armoedepact

je leven weer op de rails te krijgen. Daarbij is De Wonne voor velen een ‘thuiskomen’, en gaandeweg wordt de afstand tot het normale leven steeds kleiner. Dat ‘thuiskomen’ heeft een oud-bewoonster een keer prachtig op papier gezet in wat ze noemde ‘**Tussen de theekopjes en theedoeken**’.

Nieuw huisgenoten mogen in De Wonne eerst wat tot rust komen, maar moeten daarna wel aan de slag. In De Wonne vinden zij structuur, ruimte en ondersteuning. En vanuit De Wonne lukt het velen om een positieve wending

aan hun leven te geven, vaak met hulp van medewerkers van instanties en organisaties die ook in het Armoedepact vertegenwoordigd zijn. Een oud-bewoner heeft in een jaarbrief al eens verwoord wat De Wonne voor hem heeft betekend. *‘Begeleiden, steunen ... motiveren. Allemaal leuk en aardig. Maar je komt in De Wonne terecht omdat je afstand bent komen te staan van de maatschappij. Dit kan iedereen overkomen. De Wonne staat voor mij voor thuishaven, tussenstation en opstapje naar een nieuw begin. De kerngroep en vrijwilligers zijn bereid om je daarbij te helpen en geven het uiterste om jou daarbij op weg te helpen naar een nieuwe start in je leven. Maar ook een dak boven je hoofd en eten, structuur en discipline van samenwonen maken deel uit van je ‘opvoeding’.*’

Ik schreef in het begin: Ik belandde in voor mij volstrekt onbekende wereld. Ik stond op dat moment **op afstand**. Mede doordat ik samen met Theo Vleerbos, Frida Koopman en Heileen Holman in 2014 het symposium ‘Speelveld en Samenspel, de mens centraal’ heb mogen organiseren, voelde ik de warme deken van de dagelijkse **nabijheid** van de praktijk van De Wonne die de kerngroep en vrijwilligers voor henzelf maar ook mét en voor de tijdelijke huisgenoten, bewerkstelligen. Ik heb het aan de lijve ondervonden, onder meer bij het afscheid van kerngroepslid Berno. Hij werd vader genoemd door François, een jonge Afrikaanse vluchteling die bijna 9 jaar in De Wonne heeft gewoond. Berno was al die jaren zijn contactpersoon en was zijn steun en toeverlaat. Een kippenvel-moment voor allen die er bij waren. Wat heb Ik veel respect voor **alle** mensen die De Wonne vormen.

François en zijn Nederlandse vader, Berno

Bep van Apeldoorn
Lid van de Raad van Advies

Tussen de theekopjes en theedoeken

Bij de Wonne voel ik mij thuis.

Een plek waar ik mijzelf kan zijn.

Waar ik kan opladen.

Waar God woont tussen de theekopjes en theedoeken.

Want in de sfeer rond de tafel en bij het samen afwassen vinden de fijnste ontmoetingen plaats.'

Eveline

25 EN 65 JAAR

Dit jaar was het in juni dat ik 65 jaar geleden ben geboren, en 25 jaar geleden dat ik in de Wonne ben gaan wonen. Twee redenen om feest te vieren, waarbij het Wonne-jubileum mij meer doet dan de verjaardag. Gelukkig was het op de 12e juli mooi weer, zodat in onze grote tuin toch een aantal lieve mensen aanwezig konden zijn. Hoewel vanwege corona niet alle uitgenodigden durfden te komen.

Uiteraard werd mij op zo'n feestdag heel wat lof toegezwaaid. Mijn minder- goede eigenschappen blijven dan onderbelicht. 'Eenvoud' en 'rustige uitstraling' zijn woorden die ik vaker hoorde, en die ik ook herken. De eenvoud werd gesymboliseerd door een uit een boomtak gesneden T-vormig kruis, zoals Franciscus van Assisi dat ook gebruikte. Franciscus, voor wie eenvoud ook een kernwaarde is, die mij inspireert. Dit eenvoudige T-kruis betekent voor mij meer dan alle cadeaus die geld hebben gekost.

T-kruis zoals Franciscus van Assisi gebruikte

Minstens evenveel als ik voor mensen in en rond De Wonne heb betekend, heb ik ontvangen van anderen. Van kerngroepsleden, huisgenoten en

vrijwilligers. Ik kan dat in dit korte stukje niet uitwerken. Alleen dit stip ik hier aan: met anderen samenwonend kun je niet voor jezelf weglopen. Ik word geconfronteerd met hoe ik ben en hoe ik op mensen en situaties reageer. Dat geeft inzicht in mezelf. En stelt me voortdurend de vraag: 'wat doe ik met dat inzicht?' Soms zijn dat mooie inzichten, en soms lastige. Zoals dat kruis teken van lijden en van leven is.

In ieder geval ben ik blij dat ik hier mag zijn, en hoop dat ik hier nog intensiever mag zijn na mijn pensioen, dat nu niet meer ver weg is.

Ludger

CORONAVIRUS EN ONZE GEMEENSCHAP

In deze 'coronatijd' willen we onze gastvrijheid graag in ere houden. Zoveel mogelijk doen we dat met inachtneming van de anderhalvemetersamenleving, met name in het contact met 'mensen van buiten', dus ook met onze vrijwilligers. Van onze huisgenoten vragen we met klem om datzelfde te doen als ze 'buiten de deur' anderen ontmoeten. Het moeilijkst is het wel voor mensen die werken of een cursus volgen. Maar het blijft een belangrijke en gezamenlijke verantwoordelijkheid, want wat we niet willen, is... het coronavirus IN onze gemeenschap!

Anderhalvemetersamenleving

De anderhalvemetersamenleving is een voorgestelde ordening van de samenleving waarbij mensen anderhalve meter afstand houden van elkaar. De term wordt gebezigd voor een maatschappij waarbij mensen in de publieke ruimte aan sociale onthouding doen om een epidemie te voorkomen of in te dammen bij het ontbreken van vaccins. Het begrip kreeg bekendheid als een transitie-strategie voor de coronapandemie in 2020.

DE WONNE

Ik ben Denise. Tot een paar maanden geleden was ik gelukkig met mijn vriend totdat die donkere dag kwam en heel mijn leven op de kop zette. We woonden in Zwolle en wegens omstandigheden moest ik daar de woning verlaten omdat die verleend was op indicatie van mij vriend.

Ik moest terug naar Almelo om daar voor mezelf een indicatie te regelen. Ik woonde eerst samen met mijn hond bij kennissen in Vroomshoop. Maar om verder te komen moest ik terug naar Almelo. Ik zag er tegen op terug te gaan, maar het was de enige manier.

De medewerker van de gemeente Almelo had het over De Wonne en zo ben ik hier gekomen.

Onze keukenprinses Denise

Met tegenzin ging ik terug naar Almelo, maar eenmaal aangekomen bij De Wonne werd ik liefdevol door de kerngroep en de bewoners ontvangen. Ze lieten me voelen dat ik welkom was. Ze accepteerden me en ze gaven me liefde, kracht en moed - iets wat ik heel lang niet gevoeld had. Ik voelde me weer gewaardeerd, ik voel me nu weer een belangrijk persoon en ik voel me hier THUIS.

Dankbaar ben ik dat ik hier mag zijn. Ik creëer nu rust in mijn leven, ik leer mensen te waarderen en heel belangrijk is dat ik zelf leer om liefde te geven en te ontvangen. Gelukkig heb ik nu een indicatie gekregen, maar het lijkt me fijn om samen met de mensen hier in ieder geval nog de feestdagen door te brengen en samen het nieuwe jaar in te luiden. In januari kijk ik dan wel verder, want deze mensen hebben een speciaal plekje bij me gekregen. Ze voelen als familie en deze ervaring hier en het leerproces waar ik in zit zou ik met niemand anders willen doen dan samen met de mensen in De Wonne!!

Liefs, **Denise**

IS VERTREKKEN WEL EEN FEEST?

Op 1 februari vierde ik in huiselijke kring mijn 20-jarig jubileum in De Wonne. We hielden het klein, omdat ik op 31 mei 80 jaar zou worden. Dan zouden we bovendien mijn vertrek uit De Wonne markeren. Dus om 'het feesten niet moe te worden', voegden we deze drie festiviteiten samen. Niet wetend wat ons nog te wachten stond... het virus dat COVID-19 verspreidt!

We planden mijn feest op 31 mei.

Maar het virus gooide roet in het eten. In het klein vierden we op die dag mijn 80e verjaardag. Op 14 juni waren de regels weer wat soepeler en mochten we met 30 mensen feest vieren 'op anderhalve meter afstand'. Het werd een strálende dag! Meer buiten dan in huis vierden we drie-in-één! Veel van de vrijwilligers waren present, en ook de leden van de Raad van Advies en onze coach. Het was een verademing dat dit nu weer mogelijk was!

Berno's 80e verjaardag, in huiselijke kring

Is vertrekken wel een feest? Ach, het is goed om bepaalde momenten in een mensenleven te markeren, en bij vertrek laat een mens ook de banden vieren... maar nu met weemoed en besef dat er een fase in mijn leven aanbreekt waar ik minder verlangend naar uitgekeken heb... mijn laatste levensfase... Het is wel een zegen dat ik in deze fase bij mijn medefraters in Fraterhuis Sint Jozef in De Bilt mag wonen. Daar kun je letterlijk 'oud worden'.

In De Wonne had ik nog allerlei taken in huis, waaronder de voorbereiding van een aantal gebedsmomenten. Ik was ook altijd bij de maaltijden en koffiemomenten, maakte dan grapjes met de huisgenoten. Ik voelde me gewaardeerd. Dat alles stopte in één klap toen ik naar het fraterhuis ging.

Doordat de ziekte Parkinson steeds meer vat op mijn leven krijgt, ben ik nu niet alleen van woon- en leefplek veranderd, maar heb ik ook het autorijden en mijn werkzame leven opgegeven. Zei ik in 2019 nog 'het is een avontuur

dat ik met Parkinson aanga', nu besef ik dat het wel een pijnlijk en confronterend avontuur is.

Parkinson tast niet alleen mijn lijf en leden aan, maar ook mijn geest. Dat maakt me onzeker en verdrietig. Ik weet wat ik nú heb, waar ik nú sta, maar niet hoe het over een paar maanden of over een jaar zal zijn.

Nu maak ik alleen nog een dagelijkse wandeling met medefrater Stan in zijn rolstoel, eet en drink, bid en slaap (meer dan me lief is). Hoe ingrijpend zo'n verandering is, is voor iemand die het niet aan den lijve ervaart, maar moeilijk te begrijpen.

Kortom, in dankbaarheid én met weemoed denk ik terug aan de 20 jaren die ik in De Wonne geleefd en gewerkt heb. Het waren zinvolle jaren waarin ik huisgenoten zag opbloeien en groeien. De vele mensen die ik in De Wonne ontmoette, hebben mijn leven verrijkt.

Berno

Fraterhuis Sint Jozef
Schorteldoeksesteeg 1,
3732 HS De Bilt
bspekschate@dewonnealmelo.nl

14

VRIENDSCHAP

Al meer dan 30 jaar trekken Berno en ik nauw met elkaar op. Die warme vriendschap ontstond in het vroege voorjaar van 1990. We ontmoeten elkaar voor het eerst in de jaren 80 in Groningen. Mijn vriend Michiel en ik kwamen toen geregeld bij het avondgebed in de kloostergemeenschap waartoe Berno in die tijd behoorde. In het bidden en samen stil zijn, maar ook in het koffie-drinken daarna, vonden Michiel en ik een warm en spiritueel thuis. Dat bleef ook nadat hij en ik weer ieder onze eigen weg gegaan waren.

De vriendschap met Berno veranderde mijn leven. Al was het niet altijd gemakkelijk om op te trekken met iemand die er in de eerste plaats voor gekozen heeft om als religieus door het leven te gaan. Maar ondanks dat - of was het eerder dankzij dat? - raakten onze levens met elkaar verweven en groeide er een intense vertrouwdheid met elkaar. En samen deden en

deelden we veel, waaronder vele vakanties, de oecumenische vieringen in de Pepergasthuiskerk in Groningen en ons leven in De Wonne in Almelo.

Al deze jaren lieten we elkaar steeds vrij om onafhankelijk van elkaar onze keuzes in het leven te maken. Meer dan eens groeide dan de fysieke afstand, maar in de geest bleven we elkaar altijd dichtbij en met regelmaat waren we bij elkaar te vinden. Ik heb vaak gedacht dat juist dan ons gevoel van verbondenheid nòg meer groeide.

Een bijzondere vriendschap door de jaren heen

Nu zijn onze wegen wéér gescheiden. Mijn uitvalsbasis blijft De Wonne. En dat is altijd intensief. Want wat we eerder met ons vieren deden, doen we nu met ons drieën. Naast het leven in De Wonne, doe ik vanuit mijn huis in Nijverdal nog allerlei vrijwilligerswerk, vaak op Franciscaans terrein. Maar vanzelfsprekend ben ik iedere week ook in De Bilt te vinden. Want, al is de afstand weer vergroot, onze intense verbondenheid is daarmee niet verdwenen.

15

In De Wonne mochten en mogen we er samen met andere kerngroepsleden en vrijwilligers, vóór en met velen zijn. Vaak breng ik ‘manden vol groeten’ voor hem mee, hij heeft in de jaren hier in huis mensen ‘aangeraakt’, hun iets mee gegeven...

Heileen

IK BEN GOD ZO DANKBAAR....

In 2011 kwam ik op straat te zitten. Een goede vriendin, Eleonore Wolters, zorgde ervoor dat ik bij De Wonne in Almelo terecht kon. Berno werd in huis mijn contactpersoon. Hij was als een vader voor mij.

We dachten dat het maar een tijdje zou duren. Het tijdje werd 8,5 jaar. Een 8,5 jaar waarin ik de kans kreeg om mezelf te ontwikkelen. De Wonne gaf me een stevige basis waarmee ik verder met mij leven kon. De kerngroep (mijn

Nederlandse familie) en alle mensen die er kwamen, hebben me altijd ondersteund. En door hun ondersteuning kon ik in 8,5 jaren tijd zelfs vier diploma's behalen.

Ik ben God zo dankbaar dat hij me zo'n bijzondere familie heeft geven. Een familie die me aanvaardt zoals ik ben. Daarom wil ik ze allemaal bedanken voor de liefde die ik van hen dag in en dag uit heb mogen ontvangen. De persoon die ik nu ben geworden komt uit de zaden die mijn familie (de kerngroep) in mij heeft gezaaid. Ik houd veel van jullie.

Gods zegen!

François

EEN NIEUWE LEVENSFASE

Voor mij is 2020 een jaar van grote verandering. Sinds dit jaar werk ik niet meer bij de GGD, waar ik 23 jaar op de afdeling Tuberculosebestrijding heb gewerkt als medisch technisch medewerker. In februari heb ik de studie Theologie en Levensbeschouwing, waarmee ik al eerder was begonnen, weer opgepakt. In het begin was het best zwaar. Het was al een paar jaar geleden, daarom moest ik weer in het studeren komen. Wat ik eerder geleerd had was toch aardig weggezakt en de vakken waarmee ik begon, waren de theoretische vakken die me het minst lagen.

Toen de coronapandemie uitbrak, gingen we over op online les, op afstand. Het was een goede oplossing, maar ik miste toch het live contact met medestudenten. Online is er minder interactie, krijgt een gesprek minder diepgang. Dit alles maakte het moeilijk om gemotiveerd te blijven. Ik wilde aan een kant ook graag een steentje bijdragen aan het bestrijden van de coronapandemie. Juist nu ze bij de GGD handen tekort hebben, sta ik aan de zijlijn. Ik ben al 27 jaar vrijwilligster bij het Rode Kruis, en ook daar krijg ik oproepen van om te assisteren bij de teststraten en in ziekenhuizen. Als vrijwilliger van het Rode Kruis heb ik nog een keer bij de teststraat in Enschede geholpen en kwam ik ook oud-collega's tegen. Toen wist ik weer waarom ik gestopt was. Ik wil

graag tijd en aandacht hebben voor mensen, een band opbouwen, nabij zijn. Dat miste ik in mijn werk bij de GGD. Ik zit nu meer in de studiemodus. Het lukt beter om studietijd af te bakenen van tijd voor De Wonne.

Daar word ik ook bij geholpen door kern-groepsleden en huisgenoten. Ik word regelmatig 's middags bij de afwas wegge-stuurd 'omdat ik aan de studie moet'. Nu ik weer naar school kan en live contact heb met medestudenten, raak ik weer meer gemotiveerd en geïnspireerd en heb er meer plezier in!

Dit jaar mocht ik ook mijn 50^e verjaardag vieren. Door corona wat verspreid, maar dat was juist wel mooi. Het gaf de kans om wat meer met elkaar te praten. Alle kaarten, telefoontjes en berichtjes lieten blijken dat er aan me gedacht werd. Huis-genoten hadden een Sarah gemaakt, de boel versierd en cadeautjes en geld gegeven. Een oud-huisgenoot had een heerlijk driegangendiner gemaakt. Ik ben dankbaar voor al deze blijken van waardering. Ik voel me geliefd en geze-gend dat ik in een woongemeenschap mag wonen.

Vijftig en weer aan de studie. Het voelt als een tweede jeugd!

Daniëlle

ELKAAR OP AFSTAND NABIJ ZIJN

Niet alleen in mijn eigen leven, maar ook in het leven van mijn ouders is er een grote verandering gekomen. Een verandering die mij ook raakt. Eind september werd mijn moeder opgenomen in het verpleeghuis. Het is moeilijk als je na 55 jaar huwelijk uit elkaar moet. Daar komt bij dat ze door haar demen-tie niet begrijpt waarom ze uit haar vertrouwde omgeving weg moest. En de coronamaatregelen maken het er niet makkelijker op.

In het begin, toen ze nog thuis woonde, hield ik nog afstand, maar mijn moe-der wilde naast mij zitten, mij omhelzen. Maak dan maar eens duidelijk dat

Daniëlle op een speels moment

dat niet goed is. Juist in dit proces waarin haar wereld vreemd en onzeker voor haar wordt, heeft ze extra behoefte aan menselijke warmte, aanraking, nabijheid. Het is voor haar van wezenlijk belang. Daarom geef ik die knuffel, en bega eigenlijk een coronazonde. Het laten voelen dat ik van haar houd en er voor haar ben, heeft voor mij dan prioriteit boven het gevaar van corona (behalve als ik verkouden zou zijn). Datzelfde geldt voor mijn vader. Ook voor hem is het niet makkelijk. Toen bij de hulp van mijn vader corona was vastgesteld, mocht hij tien dagen niet naar mijn moeder. Als we verkouden worden, kunnen we niet naar haar toe. Mijn grote angst is dat er in het verpleeghuis corona uitbreekt of bij ons in De Wonne, en mijn vader en ik niet naar haar toe kunnen. Dan wordt de afstand nóg groter.

Aanraking is een menselijke basisbehoefte. In de Tubantia van 14 november stond een groot artikel, waarin columnist Frank Poorthuis reacties publiceerde op zijn column over 'Eenzaamheid'. Wat mensen het meeste missen in deze coronatijd is het elkaar even kunnen aanraken, een knuffel geven, troosten. Verhalen van mensen die maanden niet zijn aangeraakt of iemand

Afstand en nabijheid op 12-07-2020

gezien hebben. Iemand schrijft 'Een leven zonder knuffelen en aanraken is voor mij geen leven'. Het maakt mensen verdrietig, depressief. Voor mij zou dat ook geen leven zijn. Er zijn drie mensen die ik knuffel, mijn vriend Ludger en mijn ouders. Ik zou het echt verschrikkelijk vinden als dat niet kon. Dat zegt denk ik ook iets over mijn knuffelbehoefte. In de tijd dat ik geen relatie had, heb ik een grote knuffelbeer gekocht. Die tip kreeg ik van huisgenoten en het heeft me wel geholpen.

Deze tijd laat zien dat de mens een sociaal wezen is en niet gemaakt om alleen te zijn. Dat kunnen we al lezen in de Bijbel in Genesis

1: 18, 'God, de Heer, dacht: Het is niet goed dat de mens alleen is, ik zal een helper voor hem maken die bij hem past'. Door de coronamaatregelen neemt de eenzaamheid toe. Eenzaamheid is meer dan de afwezigheid van aanraking. Het gaat over afwezigheid van menselijk contact, ook op afstand, je niet

verbonden voelen met anderen. Over het gevoel dat het niemand kan schelen hoe het met je gaat.

Het anderhalve meter afstand houden raakt vooral mensen die geen huisgenoten hebben. Daaraan kun je niets doen, dat moet gehandhaafd worden, zeker om kwetsbare mensen te beschermen. Je kunt wel op een andere manier de afstand overbruggen en nabij zijn. Je kunt de ander laten blijken dat het je kan schelen hoe het met hem of haar gaat.

Laten we in deze tijd extra oog hebben voor wie eenzaam is. De slogan van de KRO-NCRV 'Laten we omzien naar elkaar' is meer dan ooit van belang.

Daniëlle

EEN WARM WELKOM

Karin

Verslagen, angstig en onzeker druk ik op de bel kan en wil ik dit allemaal wel?

Soms is er in je leven even geen keuze iemand die je warm ontvangt helpt dan reuze.

Gelukkig is dit wat bij De Wonne gebeurde, een open warm welkom, niemand die mij afkeurde.

Een vast ritme, een eigen plekje en rust dat is wat mijn emoties wat sust.

Ook medebewoners spelen een belangrijke rol voorzichtig stroomt mijn hart met liefde weer vol. Een luisterend oor, een spelletje en gezelligheid Langzaam voel ik me van mijn ellende bevrijd.

Na drie maanden De Wonne en wat therapie lijkt het zelfs of ik mezelf al weer zie.

Vol dankbaarheid ben ik dit alles aan het ervaren Wetend dat ik op een dag geheeld en als mezelf weer uit kan varen...

Karin

GIFTEN EN DONATEURS

In het financieel overzicht staat elk jaar in het kort hoeveel giften wij hebben ontvangen. Maar wie en wat zit er achter dat cijfer? En er gebeuren ook zaken die niet in cijfers te vatten zijn.

Jaarlijks ontvangen wij een aantal kleine giften van particulieren, die De Wonne een warm hart toedragen. In het afgelopen jaar hebben we ook een wat grotere gift ontvangen van het Doopsgezind Diaconie- en Wezenfonds, de Pepergasthuiskerk in Groningen en een (diaconale) collecte van De Bleekkerk in Almelo.

Dit jaar heeft het Almeloze bedrijf

Obimex iets voor ons willen betekenen. Niet door geld te geven, maar door voor ons huis en onze bewoners dingen te betalen. De bedden van de kamers van de tijdelijke bewoners waren aan vervanging toe. Obimex heeft tien bedden voor ons betaald. Het bijzondere hierbij is, dat we de bedden niet in een winkel hebben gekocht, maar dat onze vrijwilliger Jan, die ook een goede timmerman is, de bedden eigenhandig - en voor een relatief lage prijs - heeft gemaakt. Daar bovenop (letterlijk!) heeft Obimex ook nog nieuwe dekbedden gelegd. Daarnaast konden enkele bewoners bij een Almeloze schoenenzaak - gesponsord door Obimex - goede schoenen kopen.

...waar bakker Deterd ons soms mee verrast

ook de huisbakker van de zusters die hier ooit woonden). En op de valreep van dit jaar ontvingen we van de **Gamma** nog een aantal blikken verf om een deel van onze kamertjes te kunnen schilderen.

In natura worden wij ook gesponsord door onze burens, de **Voedselbank**. Wij mogen elke week mee-eten van voedsel dat niet uitgedeeld is en ook niet bewaard kan blijven. En onze bakker **Deterd** is ons altijd gunstig gezind (al langer dan de Wonne bestaat; hij was

Ludger

'ALAWONNE'...

Eind december vorig jaar las ik 'onder de kerstboom' de vorige versie van de jaarbrief van De Wonne Almelo. In de loop van 2019 had ik een beetje kennis gemaakt met De Wonne door af en toe het open avondgebed te bezoeken en vanaf oktober mee te helpen met het kookproject 'De Eetkamer'. Achterin de jaarbrief ontdekte ik een oproep voor nieuwe kerngroepsleden. Ik had die oproep al wel eerder gezien en gehoord - en voor kennisgeving aangenomen. Onder de kerstboom betrok ik de oproep opeens op mijzelf. Ik was dat

jaar gestopt met mijn baan als geestelijk verzorger en na veel jaar samenwonen weer alleen - eigenlijk gewoon op zoek naar nieuwe mogelijkheden voor wonen en werken. Bij de nieuwjaarsborrel in De Wonne trok ik de stoute schoenen aan en maakte een afspraak met Heileen om verder in gesprek te gaan.

Zo begon mijn Wonne-balletje te rollen en half februari betrok ik samen met mijn maatje Muis het lege appartement boven in De Wonne om te gaan ontdekken of het Wonne-leven iets voor mij was. Het werden mooie en drukke weken, ik genoot van de gezelligheid en de stilte in de kapel, de huiswas en de prachtige tuin, en van alles wat bij zo'n groot huishouden komt kijken. Als het me te druk werd trok ik me terug 'op zolder' om alles maar weer eens te laten bezinken en in gedachten zag ik mezelf al naar De Wonne verhuizen. Het samen leven met meer mensen en minder spullen had me al zo lang getrokken, nu kreeg ik de mogelijkheid.

Marleen en Muis

Zes weken later besloot ik toch weer naar mijn eigen huisje terug te gaan. Met bewondering en respect voor alle tijd en energie die de kerngroepsleden in De Wonne steken, besloot ik dat ik toch geen aspirant-kerngroepslid wilde worden. Het vertrouwen in de samenwerking ontbrak. Tegelijk wilde ik het lijntje met De Wonne zeker niet kwijt. Inmiddels zat De Wonne ook in de

coronamaatregelen. Ik ging als vrijwilliger verder met praktische taken als huiswas, zuivel en bakker en bleef zo behoorlijk 'kind aan huis'.

En nu ik bijna weer aan een kerstboom toe ben, schrijf ik op verzoek van Heleen een stukje voor de jaarbrief. Over hoe het dit jaar met mij en De Wonne ging. Zelf ben ik vooral benieuwd hoe het verder gaat. Want ik ben niet klaar met De Wonne! Sinds kort onderzoek ik samen met één van de huisgenoten de mogelijkheden om ergens in Almelo 'à la Wonne' te gaan wonen. Een huis te starten waar mensen die net als wij met meer mensen en minder spullen willen leven, betaalbaar kunnen wonen. We weten nog niet of en waar en wanneer en hoe - en toch hoop ik dat ik u in de volgende jaarbrief kan vertellen over 'Alawonne', ons nieuwe huis.

Marleen

GEWOON....

ik weet wel dat ik anders ben
veel gevoeliger en intens
ik ervaar de wereld zonder filter
en door een hoog-sensitieve lens.

Ik weet wel dat ik anders ben
Niemand hoeft me dat te zeggen
Mijn voelsprietten pikken alles op
Waardoor ik mijn lat te hoog ga leggen

Ik weet wel dat ik anders ben
Merk zonder woorden dat ik niet voldoe
Dus ga ik heel erg hard mijn best doen
En dat maakt mij druk, gestrest of moe

Maar als ik gewoon mijzelf mag zijn
Anders maar precies zoals ik ben
Ik mij veilig en verbonden voel
Dan zijn mijn zintuigen zo weer zen...

NACHTGASTEN

Zo noemen we mensen die een nacht bij ons slapen, en de volgende ochtend weer vertrekken. Daarvoor hebben we een noodbed in de spreekkamer, die naast de voordeur is.

Jongeman bij een nachtopvang elders

Zo lang De Wonne Almelo bestaat, komt er af en toe iemand een nacht slapen. Toen de nachtopvang van Humanitas werd geopend, dachten we dat wij geen adres voor nachtopvang meer hoefden te zijn, want het was nu toch mooi geregeld in Almelo. Vanaf die tijd hadden we ook een aantal jaren weinig nachtgasten. Niet meer dan één in de maand. Wij waren slechts een overloop van Humanitas: als zij vol waren, konden zij ons bellen met de vraag of er iemand bij ons zou mogen slapen. De laatste tijd neemt het aantal nachtgasten weer toe. Niet omdat Humanitas vaker vol zit, maar omdat zij vaker mensen weigeren. Dat weigeren heeft verschillende redenen, zoals:

23

- Iemand heeft bij Humanitas herhaaldelijk of ernstig huisregels overtreden en krijgt daar een pandverbod.
- Bij Humanitas moeten mensen per nacht € 6,00 betalen, en wie dat geld niet heeft of bij wie dat via de gemeente niet te garanderen is, komt niet binnen. Dit speelt bijv. bij mensen die niet uit deze regio komen.
- Soms gaat het om iemand die je het niet kunt aandoen om in een zaal met onder andere onbetrouwbare verslaafden te slapen.
- Dit jaar zijn er ook mensen die vanwege corona bij Humanitas niet binnen komen.

Bij dat laatste voeg ik toe dat sinds corona de nachtgasten bij ons alleen mogen komen als zij geen symptomen van corona hebben. En zij komen ook niet verder dan de spreekkamer bij de voordeur, en het toilet.

Voor corona mochten de nachtgasten 's ochtends in de keuken mee ontbijten. Nu krijgen ze koffie en ontbijt in de spreekkamer.

<i>Financiële verantwoording 2019</i>	<i>Bedragen</i>	<i>Bedragen afgerond in € 100</i>		
<i>Baten</i>	<i>2019</i>	<i>2018</i>	<i>2017</i>	<i>2016</i>
Bijdragen leden	26.600	29.500	28.500	24.300
Bijdragen medebewoners	37.700	35.100	39.000	29.400
Ontvangen giften	6.300	1.200	2.000	17.800
Rente	0	100	300	500
<i>Totaal baten (a)</i>	<i>70.600</i>	<i>65.900</i>	<i>69.800</i>	<i>72.000</i>
<i>Lasten</i>				
<i>Huisvestingskosten (1)</i>				
Onderhoud	4.200	2.100	2.400	9.900
Belastingen en verzekeringen	1.300	1.000	1.000	1.200
Afschrijvingen	300	300	300	500
Huren	17.700	17.500	17.400	17.300
Schoonmaakartikelen	300	400	500	400
Energiekosten	10.600	5.200	8.200	8.800
<i>Totaal huisvestingskosten (1)</i>	<i>34.400</i>	<i>26.500</i>	<i>29.800</i>	<i>38.100</i>
<i>Directe kosten (2)</i>				
Huishouding	8.200	9.600	9.100	9.800
Was	300	500	500	300
Ontspanning	1.400	1.100	700	1.400
Boeken en studiekosten	200	500	900	900
Reiskosten	0	100	100	200
<i>Totaal directe kosten (2)</i>	<i>10.100</i>	<i>11.800</i>	<i>11.300</i>	<i>12.600</i>
<i>Algemene kosten (3)</i>				
Kapel	0	100	200	0
Telefoon	1.300	1.200	1.200	1.200
Abonnementen en contributies	700	900	900	700
Representatie	900	800	200	800
Administratie	100	100	0	0
Diverse kosten	500	300	700	600
<i>Totaal algemene kosten (3)</i>	<i>3.500</i>	<i>3.400</i>	<i>3.200</i>	<i>3.300</i>
<i>Betaalde giften (4)</i>	<i>6.000</i>	<i>4.300</i>	<i>9.500</i>	<i>500</i>
<i>Totaal kosten (b=1+2+3+4)</i>	<i>54.000</i>	<i>46.000</i>	<i>53.800</i>	<i>54.500</i>
<i>Exploitatie resultaat (a – b)</i>	<i>16.600</i>	<i>19.900</i>	<i>16.000</i>	<i>17.500</i>

TOELICHTING OP DE CIJFERS

De meest recente cijfers, de linker kolom, zijn van 2019. In de andere kolommen kan de lezer de financiële ontwikkelingen 2016-2018 volgen.

Cijfers zijn maar cijfers. Ze geven wel aan dat De Wonne Almelo zichzelf kan bedruipen (wij ontvangen geen overheidssubsidies en zijn ook niet afhankelijk van structurele giften). Maar cijfers zeggen niets over het feitelijk reilen en zeilen van De Wonne. Niet over het vele werk dat door tijdelijke bewoners, vrijwilligers en kerngroep wordt verricht om zo'n groot huishouden draaiend te houden. En zeker niet over het enthousiasme en de inzet van al die mensen, die iets van hun tijd, aandacht, deskundigheden en vaardigheden aan De Wonne geven.

Wij zijn blij dat de financiële administratie al sinds het begin wordt ondersteund door de Nederlandse Kapucijnen. Hier in huis worden de boeken bijgehouden door onze vrijwilligers Ada en Bert, die ook de cijfers hiernaast op een rijtje heeft gezet.

Enkele opmerkingen bij de cijfers

- a. Bij de baten zie je in 2019 verschillen met 2018, die allemaal hun reden hebben. De verminderde bijdragen van kerngroepsleden hebben vooral te maken met de wisselende inkomsten van Danielle en haar pelgrimstocht. De bijdragen van medebewoners zijn omhoog gegaan, omdat wij in 2019 relatief veel mensen hadden met een inkomen hoger dan de bijstandsuitkering .
- b. De ontvangen giften zijn hoger door een aantal giften rondom ons 25-jarig jubileum, en door twee grotere giften van bedrijven (Riwalde en Enrichment Technology).
- c. Bij de lasten valt een hoger bedrag op bij 'onderhoud', veroorzaakt door schilderwerk en een nieuwe wasmachine.
- d. De grote schommelingen in energiekosten in de afgelopen 3 jaar hebben o.a. te maken met teruggaaf energiebelasting, die niet altijd in het boekjaar binnenkwam.

EEN HUIS VOL MENSEN, WIE HIER WAREN/ZIJN IN 2020...

Naam	van	tot
Ali	12-10-2020	
Anne	13-07-2020	19-09-2020
Berno Spekschate (kerngroepslid)	01-02-2000	18-06-2020
Bert	31-08-2020	
Daniëlle Geleijns (kerngroepslid)	14-10-2015	
Daniëlle	10-12-2019	17-03-2020
Denise	16-10-2020	
Dennis	31-07-2019	06-06-2020
Edwin	09-06-2020	
Heileen Holman (kerngroepslid)	16-05-2007	
François	11-11-2011	04-07-2020
Frans	05-05-2017	
Jan	09-01-2020	16-05-2020
Johnny	21-12-2019	
Jolanta	07-05-2020	05-06-2020
Kadir	04-06-2020	14-09-2020
Karin	26-08-2020	
Ludger Schüling (kerngroepslid)	19-06-1995	
Marion	03-08-2020	
Meron	20-08-2020	29-09-2020
Peter	08-01-2020	24-04-2020
Samba	15-09-2020	25-10-2020
Saskia	14-12-2020	
Sergio	22-07-2020	05-08-2020
Wouter	07-02-2020	06-07-2020

*Nabijheid
geeft warmte
doet mensen goed
en een liefdevolle blik:
veiligheid*

WOONGEMEENSCHAP DE WONNE ALMELO

Iets voor jou?

De Wonne Almelo is een woongemeenschap en bestaat naast een kerngroep (de vaste bewoners) uit acht tot negen tijdelijke bewoners. Als kerngroep wonen wij met hen samen, omdat zij op dat moment geen ander onderdak hebben.

Als vaste bewoners voeden we onze maatschappelijk-betrokken inspiratie en verbondenheid onder meer door twee meditatieve gebedsmomenten per dag in de huiskapel.

Wij zoeken uitbreiding van de kerngroep. Voel jij je ertoe aangetrokken om medeverantwoordelijkheid te dragen voor het huis, voor elkaar en onze tijdelijke bewoners? En herken jij je in onze leefstijl, die we samen vatten als:

gastvrij en betrokken,
eenvoudig en duurzaam,
gevoed door geloof, hoop en liefde.

27

Onze woongemeenschap vraagt wel iets van je, zoals: aandachtig, trouw en flexibel omgaan met vaak kwetsbare medebewoners. Het geeft daarentegen ook energie en zin aan je bestaan. Zo is het een boeiende leefwijze, waaraan je zelf kunt groeien.

Ben je nieuwsgierig Kijk dan op de website en kom eens kennismaken!

0546-456436

info@dewonnealmelo.nl

www.dewonnealmelo.nl

Heileen, Ludger, Daniëlle

Vechten tegen windmolens....

28

Jij daar in het donker
Jij daar in de nacht
Jij die naar de hemel kijkt
En op een wonder wacht

Jij daar die blijft vechten
Tegen de molens in de wind
Die blijft geloven in de liefde
Tegen elke stroming in

Jij daar in de doolhof
En jij die wordt vergeten
Jij die naar het licht zoekt
En de keten wilt doorbreken

Jij bent niet alleen
Jij droomt niet alleen
Jij staat niet alleen
Want wij staan aan jouw kant.

Stef Bos

We wensen je van harte vrede, en alle goeds in 2021!
kerngroepsleden en huisgenoten